

24 Μαΐου, 1990

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στές]

ΚΩΣΤΑΣ ΣΙΑΚΑΛΛΗΣ,

Εφεσείων-Αιτητής,

v.

ΤΑΣΣΟΥ ΣΕΡΓΙΔΗ (Αρ.2),

Εφεσίβλητου-Καθ' ου η αίτηση.

(Αίτηση στην Πολιτική Έφεση Αρ. 7741).

5 Πολιτική Δικονομία — Έφεση — Επαναφορά εφέσεως θεωρηθείσης ως απορριφθείσης λόγω παρόδου της προθεσμίας (Θ.35, Καν. 22) των τριών μηνών για κατάθεση ποσού χρημάτων ή αιτήσεως ορισμού — Το Δικαστήριο δεν πρέπει να αρνείται επαναφοράν, αν συντρέχουν ικανοί λόγοι που να δικαιολογούν την παρατηρηθείσα καθυστέρηση — Παρά την μακράν καθυστέρηση, η συγκατάθεση του εφεσίβλητου στην επαναφορά αποτελεί λόγον θεμελιούντα διαταγήν επαναφοράς.

10

15 Μετά την απόρριψη της αιτήσεως του εφεσίβλητου στην εν λόγω υπόθεση για απόρριψη της εφέσεως επί τω ότι η έφεση θεωρείται ήδη απορριφθείσα, ο εφεσείων καταχώρησε την παρούσα αίτηση επαναφοράς της εφέσεως. Ο εφεσίβλητος, που αρχικά υπέβαλε ένσταση, εν τέλει απέσυρε την ένσταση και συγκατετέθη στην επαναφορά της εφέσεως. Το Ανώτατο Δικαστήριο απεδέχθη την αίτηση και διέταξε επαναφορά της εφέσεως.

Επαναφορά εφέσεως. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

20 Αναφερόμενες αποφάσεις:

Kyriacou v. Georghiades (1970) 1 C.L.R. 145.

HadjiPanagi v. HadjiPanagi (1974) 1 C.L.R. 60.

Harakis v. Fevgali (1979) 1 C.L.R. 293.

Anastasiou v. Demetriou and Another (1980) 1 C.L.R. 573.

Αίτηση.

Αίτηση για την επαναφορά της έφεσης που είχε καταχωρηθεί στις 10 Οκτωβρίου, 1988 και η οποία θεωρήθηκε ότι είχε απορριφθεί μόλις έληξε η προθεσμία των τριών μηνών που προνοείται στη Δ.35, Θ.22 των Κανόνων Πολιτικής Δικονομίας χωρίς ο εφεσείων να είχε μέχρι τότε συμμορφωθεί με τις πρόνοιες των θεσμών 6(1) και 21 της Διάταξης 35 των πιο πάνω Κανόνων. 5

N. Παπαευσταθίου, για τον εφεσείοντα-αιτητή. 10

N. Παπαμιλιτιάδους με Γ. Σεργίδη, για τον εφεσίβλητο-καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΣΑΒΒΙΔΗΣ Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα απαγγείλει ο Δικαστής Ι. Πογιατζής. 15

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Με την αίτησή του αυτή ο εφεσείων μας καλεί να ασκήσουμε τη διακριτική μας εξουσία κάτω από τη Διάταξη 35, θεσμός 22 των Κανόνων Πολιτικής Δικονομίας, υπέρ της επαναφοράς της έφεσης που είχε καταχωρήσει στις 10 Οκτωβρίου, 1988, και η οποία θεωρήθηκε ότι είχε απορριφθεί μόλις έληξε η προθεσμία των τριών μηνών που προνοείται στην πιο πάνω διάταξη χωρίς ο εφεσείων να είχε μέχρι τότε συμμορφωθεί με τις πρόνοιες των θεσμών 6(1) και 21 της Διάταξης 35 των πιο πάνω Κανόνων. 20

Τα γεγονότα έχουν σε συντομία ως εξής:- 25

Κατά παράβαση σχετικών επιτακτικών προνοιών των πιο πάνω θεσμών ο εφεσείων παράλειψε εντός τριών μηνών από της καταχώρισης της έφεσής του να υποβάλει αίτηση για τον ορισμό της ή να καταθέσει χρήματα στο Πρωτοκολλητήριο για την ετοιμασία των πρακτικών παρά την αποστολή στο δικηγόρο του έγγραφης ειδοποίησης από το Πρωτοκολλητήριο στις 24 Οκτωβρίου, 1988, με την 30

5 οποία είχε κληθεί να καταθέσει ποσό £15.- για την ετοιμασία των πρακτικών, η οποία όμως, όπως ισχυρίζεται σήμερα ο αιτητής, θα πρέπει να παράπτεσε γιατί ουδέποτε έφθασε στα χέρια του δικηγόρου του.

10 Ένα περίπου μήνα μετά τη λήξη της τρίμηνης προθεσμίας ο εφεσίβλητος κατάθεσε ο ίδιος στο Πρωτοκολλητήριο στις 11 Φεβρουαρίου, 1989, τα χρήματα για την ετοιμασία των πρακτικών, εννέα δε μήνες μετά τη λήξη της ίδιας προθεσμίας ο εφεσείων καταχώρησε στις 15 Νοεμβρίου, 1989, αίτηση για ορισμό της έφεσης γι' ακρόαση. Στο μεταξύ όμως ο εφεσίβλητος είχε καταχωρήσει στις 14 Νοεμβρίου, 1989, αίτηση με την οποία ζητούσε την απόρριψη της έφεσης για την παράλειψη του εφεσείοντα να συμμορφωθεί με τις πιο πάνω πρόνοιες των θεσμών 6(1), 15 21 και 22 των Κανόνων Πολιτικής Δικονομίας. Η αίτηση εκείνη απορρίφθηκε ως περιττή ενόψει του γεγονότος ότι η έφεση ήταν τότε ανύπαρκτη για όλους τους σκοπούς, 20 αφού σαν αποτέλεσμα των επιτακτικών προνοιών του θεσμού 22* η έφεση θεωρείται ότι είχε απορριφθεί μόλις είχε λήξει η πιο πάνω προθεσμία των τριών μηνών στις 9 Ιανουαρίου, 1989. Η σχετική απόφαση του Δικαστηρίου εκδόθηκε στις 15 Φεβρουαρίου, 1990, και δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί.

25 Ο εφεσείων καταχώρησε την παρούσα αίτησή του οκτώ μέρες μετά την έκδοση της πιο πάνω απόφασης. Ο εφεσίβλητος καταχώρησε ένσταση εναντίον της παρούσας αίτησης του εφεσείοντα, κατά την έναρξη όμως της ακροαματικής διαδικασίας με δήλωσή του ενώπιόν μας απόσυρε 30 την ένστασή του και μας κάλεσε να εκδόσουμε το αιτούμενο από τον αντίδικό του διάταγμα επαναφοράς της έφεσης στο στάδιο που ήταν αμέσως πριν θεωρηθεί ότι είχε απορριφθεί για τους λόγους που αναφέραμε πιο πάνω.

35 Η διακριτική ευχέρεια που έχει το Δικαστήριο κάτω από το θεσμό 22 της Διάταξης 35 των Κανόνων Πολιτικής Δικονομίας να επαναφέρει ή όχι απορριφθείσα έφεση εξε-

* *If the appellant..... be just.*

τάστηκε σε αριθμό υποθέσεων στις οποίες τονίστηκε ότι, παρά το γεγονός ότι είναι επιθυμητό να υπάρχει τέλος στις δικαστικές διαδικασίες σύμφωνα και μέσα στις χρονικές προθεσμίες που προνοούν οι Κανόνες Πολιτικής Δικονομίας, το Δικαστήριο δεν πρέπει να αρνείται να ασκεί, με φειδώ βέβαια, την εξουσία του υπέρ της επαναφοράς αν κατά την κρίση του συντρέχουν ικανοί λόγοι στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ενδεικτικά αναφέρουμε επί του προκειμένου τις υποθέσεις (1) *Κώστας Κυριάκου ν. Γιαννούλλας Γεωργιάδου* (1970) 1 Α.Α.Δ. 145, στην οποία τονίστηκε ιδιαίτερα η ανάγκη να δικαιολογηθεί επαρκώς η καθυστέρηση, (2) *Κάθλιν Χ"Παναγή ν. Πάνου Χ"Παναγή* (1974) 1 Α.Α.Δ. 60, (3) *Βαλεντίνος Χαράκης ν. Ταννούς Φεβγαλί* (1979) 1 Α.Α.Δ. 293 και (4) *Δημήτριος Αναστασίου ν. Ελένης Δημητρίου και Άλλου* (1980) 1 Α.Α.Δ. 573, στην οποία διατάχτηκε η αιτούμενη επαναφορά για το λόγο ότι τα γεγονότα που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου κρίθηκαν ως "εξαιρετικά".

Κρίνουμε τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης ως επίσης εξαιρετικά παρά τη μακρά καθυστέρηση, ενόψει της απόσυρσης της ένστασης εκ μέρους του καθ' ου η αίτηση εφεσίβλητου και την εισήγησή του να εκδόσουμε το αιτούμενο διάταγμα. Η θέση αυτή του εφεσίβλητου έκρινε βασικά την τύχη της παρούσας αίτησης του εφεσείοντα.

Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω, ασκώντας επί του προκειμένου τη διακριτική μας εξουσία εκδίδουμε διάταγμα επαναφοράς της έφεσης ως η αίτηση του εφεσείοντα.

Η έφεση θα οριστεί σε εύθετο χρόνο από τον Πρωτοκολλητή.

Δεν εκδίδουμε οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

Αίτηση επιτυγχάνει.